

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Ndob/5/2019
Identifikačné číslo spisu: 2115217387
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdellová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2115217387.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Slovenská republika - Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, so sídlom Žellova 2, 829 24 Bratislava, IČO: 30 796 482, proti žalovanému: CITYFARMA TRADE, s. r. o., so sídlom Priemyselná 10, 921 01 Piešťany, IČO: 36 387 819 (pôvodne Ing. P. O., so sídlom C., správca úpadcu CITYFARMA TRADE, s. r. o., Priemyselná 10, 921 01 Piešťany, IČO: 36 387 819), o určenie pravosti popretej pohľadávky, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1Cbí/2/2019, o nesúhlase Krajského súdu v Bratislave s postúpením sporu Okresným súdom Trnava, takto

rozhodol:

- I. P r í s l u š n ý m na prejednanie a rozhodnutie sporu je Okresný súd Trnava.
- II. Najvyšší súd z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Trnava zo dňa 10. júla 2015, č. k. 36Cbí/18/2015-11.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 10. júla 2015, č. k. 36Cbí/18/2015-11, rozhodol o postúpení veci vecne a miestne príslušnému Krajskému súdu v Bratislave mna ďalšie konanie s poukazom na znenie § 246a ods. 1, § 250d ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a § 32 ods. 13 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30.06.2016 (ďalej „zákon č. 7/2005 Z. z.“ alebo „ZoKR“). Podľa jeho názoru v danom prípade bola popretá pohľadávka žalobcu, o ktorej rozhodovať patrí do právomoci iného orgánu a na konanie o určenie takejto pohľadávky je príslušný rozhodovať súd, ktorý je príslušný na preskúmanie zákonnosti takéhoto rozhodnutia.
2. Na odvolanie Ing. P. O. ako správcu úpadcu CITYFARMA TRADE, s. r. o. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 10. júla 2015, č. k. 36Cbí/18/2015-11, Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 12. februára 2019, č. k. 21CoKR/1/2019-26 odvolanie odmietol.
3. Okresný súd Trnava listom dňa 28. februára 2019 postúpil vec na ďalšie konanie Krajskému súdu v Bratislave ako súdu vecne a miestne príslušnému.

4. Krajský súd v Bratislave s postúpením sporu nesúhlasil a vec predložil podľa ustanovenia § 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o príslušnosti. Nesúhlas s postúpením odôvodnil poukazom na ustanovenie § 24 ods. 1 písm. b/ C. s. p.. V tejto súvislosti citoval ustanovenie § 32 ods. 13 ZoKR v znení účinnom do 30. júna 2016, ktoré bolo vykonané zákonom č. 348/2011 Z. z. a ustanovenie § 32 ods. 13 ZoKR v znení účinnom od 1. júla 2016, ktoré bolo vykonané zákonom č. 125/2016 Z. z., pričom poukázal na procesné pravidlo podľa, ktorého vo všeobecnosti platí, že nové ustanovenia zákona sa aplikujú nielen v konaniach, ktoré boli začaté po účinnosti novely, ale aj v konaniach, ktoré boli začaté podľa skorších právnych predpisov. Avšak v novelizovanej úprave zákona č. 7/2005 Z. z. nie sú zakotvené prechodné ustanovenia obsahujúce režim pre použitie § 32 ods. 13 na veci začaté pred účinnosťou novely, preto je podľa jeho názoru potrebné vyvodit' všeobecne akceptovaný interpretačný záver, že v takomto prípade sa nová právna úprava uplatní spätne, teda aj na konania začaté pred prijatím novej právnej úpravy.

5. Najvyšší súd ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Trnava a Krajskému súdu v Bratislave (§ 43 ods. 2 C. s. p.) po preskúmaní veci dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením sporu je dôvodný.

6. Podľa § 32 ods. 13 ZoKR, v znení účinnom do 30. júna 2016, ak bola popretá pohľadávka veriteľa, o ktorej rozhodovať patrí do právomoci iného orgánu ako súdu, je súd, ktorý by bol príslušný na preskúmanie zákonnosti takéhoto rozhodnutia, príslušný aj na konanie o určení tejto pohľadávky; to platí aj vtedy, ak iný orgán ako súd takéto rozhodnutie nevydal. Ustanovenie § 32 ods. 13 v uvedenom znení bolo do ZoKR zakotvené jeho novelou, vykonanou zákonom č. 348/2011 Z. z. účinnou od 1. januára 2012.

7. Podľa § 32 ods. 13 ZoKR, v znení účinnom od 1. júla 2016, ak bola popretá pohľadávka veriteľa, o ktorej rozhodovať patrí do právomoci iného orgánu ako súdu, je súd príslušný aj na konanie o určení tejto pohľadávky; to platí aj vtedy, ak iný orgán ako súd také rozhodnutie nevydal. Predmetná úprava citovaného ustanovenia bola vykonaná zákonom č. 125/2016 Z. z. (v článku CIX).

8. Zákom č. 348/2011 Z. z. bol do ZoKR vložený aj § 260a ods. 1, podľa ktorého konania začaté pred 1. januárom 2012 sa dokončia podľa doterajších predpisov, ak odsek 2 neustanovuje inak. Prechodné ustanovenia obsahujú právnu úpravu režimu prechodného spolupôsobenia doterajšieho právneho predpisu a nového právneho predpisu na právne vzťahy upravené doterajším právnym predpisom. V prechodných ustanoveniach sa vyjadruje aj časovo obmedzená účinnosť ustanovení právneho predpisu (§ 5 ods. 4 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov). Ak novela prechodné ustanovenia neobsahuje, je pri riešení otázky, či v tom-ktorom prípade použiť znenie staršieho alebo novšieho predpisu, potrebné vychádzať zo zásad typických pre procesné právo (princíp okamžitej použiteľnosti procesno-právnych noriem). Pre procesné právo vo všeobecnosti platí, že nové ustanovenia zákona sa aplikujú nielen v konaniach, ktoré boli začaté po účinnosti novely, ale aj v konaniach, ktoré boli začaté podľa skorších právnych predpisov. V novelizovanej úprave zákona č. 7/2005 Z. z. prechodné ustanovenia obsahujúce režim pre použitie § 32 ods. 13 na veci začaté pred účinnosťou novely, neexistujú. Z ktorej skutočnosti je potrebné vyvodit' všeobecne akceptovaný interpretačný záver, že v takomto prípade sa nová právna úprava uplatní spätne, teda aj na konania začaté pred prijatím novej právnej úpravy.

9. Výklad právnej normy je nutné vykladať aj s prihliadnutím na účel zákona, v ktorom zákonodarca mienil prejavit' svoju vôľu. Účelom zákona č. 125/2016 Z. z. bolo zosúladienie (novelizovaných) právnych noriem s právnou úpravou v nových civilno-procesných kódexoch (Civilný sporový poriadok, Civilný mimosporový poriadok a Správny súdny poriadok). Civilný sporový poriadok v § 470 ods. 1 zakotvil, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ktorým je deň 1. júla 2016). Rovnako zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“) v § 491 ods. 1 zakotvil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho

účinnosti. Vychádzajúc z prechodného ustanovenia C. s. p. a zámeru zákonodarcu zosúladiť právne normy novelizované zákonom č. 125/2016 Z. z. (vrátane zákona č. 7/2005 Z. z.) s novými procesnými predpismi, najvyšší súd dospel k záveru, že účinky novelizovaného §-u 32 ods. 13 ZoKR je potrebné aplikovať aj na konania začaté pred 1. júla 2016.

10. Opodstatnenosť argumentu Krajského súdu v Bratislave o príslušnosti Okresného súdu Trnava na konanie a rozhodovanie v predmetnej veci, najvyšší súd uznal aj s prihliadnutím na § 470 ods. 4 C. s. p., podľa ktorého konania začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo. V čase postúpenia veci súdom prvej inštancie dňa 28. februára 2019, však už krajský súd nebol vecne príslušný na konanie v predmetnej veci, v dôsledku čoho ani Krajský súd v Bratislave nebol vecne príslušný na konanie o podanej žalobe.

11. Súdom príslušným na konanie o určenie pravosti pohľadávky podľa § 32 ods. 13 ZoKR sa rozumie „príslušný súd“. Pre obvod Krajského súdu v Trnave je na konkurzné a reštrukturalizačné konanie príslušný Okresný súd Trnava (§ 24 ods. 1 písm. b/ C. s. p.).

12. Vychádzajúc z vyššie uvedeného najvyšší súd uzatvára, že v posudzovanom spore o príslušnosť je na prejednanie a rozhodnutie sporu podľa ustanovenia § 24 ods. 1 písm. b/ C. s. p. kauzálne príslušný Okresný súd Trnava a nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením sporu Okresným súdom Trnava je dôvodný. Zároveň najvyšší súd s poukazom na ustanovenie § 150 S. s. p. zrušil uznesenie Okresného súdu Trnava zo dňa 10. júla 2015, č. k. 36Cb/18/2015-11, ktorým Okresný súd Trnava poprel svoju príslušnosť vo veci konať a rozhodnúť, nakoľko sa nejedná o uznesenie súdu, ktorým sa upravuje vedenie konania a súd je ním preto viazaný len čo ho vydal.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.